

بیان نمادین در هنر

زیر پرده

محمودرضا وکیلی

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

سرشناسه : وکیلی، محمودرضا، ۱۳۵۸-
عنوان و نام پدیدآور : بیان نمادین در هنر زیویه / محمودرضا وکیلی.
مشخصات نشر : تهران : آرمان نگار، ۱۳۹۵.
مشخصات ظاهری : ۴۰۰ ص. : مصور، نقشه.
شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۶۶۰۴-۵۵-۸
وضعیت فهرست نویسی : فیبا
موضوع : حفاری ها (باستان شناسی) -- ایران -- زیویه
موضوع : زیویه
رده بندی کنگره : DSR۵۵ / ۹۷۸ ۱۳۹۵
رده بندی دیویی : ۹۵۵ / ۴۲۳۲۰۴۳
رده کتابخانه ملی : ۴۲۰۸۵۴۹

شناسنامه کتاب

عنوان: بیان نمادین در هنر زیویه
مؤلف: محمودرضا وکیلی
صفحه آرا: آزاد حسینی - پرستگ - تهران
طراح جلد: محمودرضا وکیلی
ویراستار: سالار فتحی
نوبت چاپ: اول، ۱۳۹۵
شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه
قیمت: ۲۰۰۰۰۰ ریال
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۶۰۴-۵۵-۸

مرکز پخش: فرهنگسرای هنر و اندیشه / ۱۵۸۵ ۷۷۷ ۰۹۱۸

www.kurdbook.ir

کلیه حقوق چاپ و نشر این کتاب برای مؤلف محفوظ است.

هرگونه استفاده تجاری، بازرگانی و آموزشی از این کتاب و یا تکثیر کلی یا جزئی آن، طبق قانون نشر، بدون کسب اجازه از مؤلف ممنوع بوده و پیگرد قضایی دارد.

فهرست مطالب

۱۱ پیشگفتار

۱۲ مقدمه

فصل اول:

۲۱ جغرافیای تاریخی دینی

۲۳ موقعیت جغرافیایی تاریخی زیویه

۲ مطالعات باستان‌شناسی زیویه

۱۰ جایگاه اعتقادات و اساطیر در دین و سیاست باستان

فصل دوم:

۳۸ آثار هنری زیویه

۴۱ معماری زیویه

۵۷ آثار سفالی زیویه

۹۳ آثار فلزی زیویه

۹۶ آثار زرین زیویه

۱۰۷ آثار برنزی زیویه

۱۱۸ آثار نقره‌ای زیویه

۱۲۶ آثار آهنین زیویه

۱۲۷ آثار عاجی زیویه

فصل سوم:

۱۳۱	طبقه‌بندی، تحلیل و کارکرد نقوش و نمادهای زیویه
۱۳۹	نقوش هندسی
۱۳۹	خطوط
۱۳۹	خطوط نوشتاری
۱۴۱	خطوط ساده
۱۴۶	خطوط شکسته
۱۴۸	خطوط متقاطع
۱۵۰	اشکال هندسی
۱۵۱	مربع و مشتقات
۱۵۶	دایره و مشتقات
۱۶۹	مثلث و مشتقات
۱۷۳	نقوش طبیعی
۱۷۳	نقوش انسان
۱۷۴	نقوش منبر انسان
۱۸۸	صحنه‌های تشریفاتی
۲۰۹	صحنه‌های شکار
۲۲۳	نقوش حیوانی
۲۲۴	بزکوهی
۲۳۳	شیر
۲۴۴	اسب
۲۴۶	قوچ
۲۴۸	گاو
۲۵۴	گوزن
۲۵۷	مار
۲۵۹	خرگوش
۲۶۱	سیاه‌گوش (گربه‌کوهی)
۲۶۴	پرندگان

۲۶۵	عقاب
۲۷۰	مرغابی
۲۷۱	نقوش سماوی
۲۷۲	خورشید
۲۸۱	ماه
۲۸۲	نقوش گیاهی
۲۸۳	برخت زندگی
۲۹۶	فل (یلوفر) (لوتوس)
۳۰۰	دل رزت
۳۰۷	میوه درخت ک
۳۰۹	نقوش اساطیری
۳۱۰	انسان بال دار
۳۱۳	موجودات افسانه‌ای
۳۱۳	گویت
۳۱۹	شیردال
۳۲۲	لاماسو
۳۳۰	سایر جانداران ترکیبی
	فصل چهارم:
۳۴۱	سخن پایانی
۳۴۹	ضمائم:
۳۵۱	فهرست منابع فارسی
۳۷۲	فهرست منابع انگلیسی
۳۸۳	فهرست درگاه‌های اینترنتی
۳۸۴	فهرست جداول
۳۸۴	فهرست نمودارها
۳۸۴	فهرست نقشه‌ها
۳۸۵	فهرست تصاویر
۳۹۷	فهرست طرح‌ها

پیشگفتار

اندیشه انسان در طول تاریخ، همواره در مقابل ناشناخته‌هایی همچون آفرینش، مرگ و حوادث عظیم طبیعی نظیر آتش، طوفان، سیل و زلزله قرار گرفت. در برابر هر آن‌چه خارج از توانایی و دسترسی وی بوده، تصاویری اساطیری یا بر عرصه ذهن او نهاده تا کنترل نیروهای هستی‌بخش را در دستان او بگیرد. این تصاویر در بیانی ساده، نمادهای خاصی از چرخه خلقت، زندگی و مرگ و نیز تصور مسائل با اهمیت زندگی انسان‌ها در قالبی موزون و روان بوده‌اند.

هنر هر منطقه، لزوماً بازگو کننده اندیشه، جهان‌بینی و سنت‌های رایج دینی، سیاسی و عقیدتی مردمان ساکن در آن است. هنر به بنیادهای فرهنگی و ارتباطات این هنر، با جهان پیرامون استوارتر و ریشه‌دارتر باشد، تجلیات هنری آن نیز مقاوم‌تر و پایدارتر خواهد بود. با این اوصاف، طرح‌ها، نقش‌ها و فرم‌های روی اشیا گنجینه زیویه نیز از غنی‌ترین ذخایر هنری هستند، که افزون بر ارزش‌های مادی، هویت معنوی و تاریخی بخشی از دنیای باستان را در تقابل و تعامل با هم‌پیمانان و همسایگانش رقم زده‌اند.

حضور عناصر و اشیا گوناگون هنری این گنجینه در ویتترین موزه‌های بزرگ خارجی و فقدان مطالب منسجم و مدون تحلیلی در موردشان، لزوم بررسی خاستگاه اصلی و اسطوره‌های قراردادی

در ارتباط با آن‌ها را در جهت روشن شدن تاریکی‌های حاکم بر یکی از عظیم‌ترین گنجینه‌های دنیای باستان فزونی بخشیده است.

کتاب حاضر، متضمن بررسی و تحلیل آثار این گنجینه و ردیابی پیام‌های هنری حاصل از کنش و واکنش آن در تاریخ و فرهنگ دینی و سیاسی این منطقه در تقابل با سایر تمدن‌های همجوار و هم‌عصر بوده که با طبقه‌بندی، تحلیل و کارکرد نقوش و نمادهای زیویه و آثار هنری مکشوفه از آن، تلاش گردیده با روش‌های آکادمیک، علمی و مستند و در چهارچوب موضوع کتاب مورد مطالعه و بررسی قرار گیرد.

در نهایت سپاس می‌گویم پروردگارم را، به شکرانه لحظاتی که به آمرزش بخشش و ارتقای اندیشه گذشت و ستایشگر همه اندیشمندی‌ها هستم که ضمن مطالعه آثار ارزشمندشان، بسیار آموختم و بدین‌گونه همایی لحظه‌لحظه‌شان را در کنارم احساس نمودم. سپاس از عالم فرزانه و استاد وارسته‌ام، جناب آقای پروفیسور علیرضا هژب‌نوبری، آن دانشی‌مردِ گران‌مایه هستم، که بدون حمایت‌ها و نه‌شویه‌های بی‌دریغش، این مهم مطمئناً میسر نمی‌گشت. همچنین از استاد گرانقدرم جناب آقای دکتر علی بیننده که در طول مسیر بسیار مشتاق بودند، صمیمانه تشکر می‌کنم. در ادامه از فرماندار، خاتم سنندج جناب آقای دکتر زارعی، ریاست محترم اداره میراث فرهنگی شهرستان سقز جناب آقای گلالی، موزه‌های ایران باستان و سنندج و کلیه دوستان و عزیزانی که یاری‌گرم بودند صمیمانه سپاسگزارم.

«خدایتان بخت یار و دل‌خوشی روزافزون کندا!»

مقدمه

تمدن‌های پیشرفته در عصر باستان، بر شالوده‌هایی از هنر استوار هستند، هنرهایی که گاه واقع‌نمایی و گاه نمادگرایی بوده‌اند. تصور فقدان این شالو، سببای تمدن بشر را در دوران باستان به کلی از هم پاشیده و انرژی از جهشان باقی نخواهد گذاشت. مسلماً هنر و بیان‌های نمادین تمدن در دوران باستان، چه به صورت مستقیم و چه به صورت غیرمستقیم، اصل اصلی پیشرفت بوده است. هنرهایی که به گفته پرادا (۱۹۶۵) گاه اختلاطی و ترکیبی بوده، (ساعدموچشی، ۱۳۸۸: ۱۲۲)، و بررسی و تحلیل آن‌ها به درک روابط و مناسبات بین ملل در دوران باستان کمک شایانی خواهد کرد.

زیویه یک تپه در حدود ۴۰ کیلومتری شرق سقز در جنوب شرقی دریاچه ارومیه و نزدیک یکی دیگر از تپه‌های باستانی شناخته شده، یعنی «حسنلو» است، (Wilkinson ۱۹۷۵: ۷)، که در سال ۱۹۴۷ م. (۱۳۲۵ ه. ش.) به صورت کاملاً اتفاقی توسط پسر بچه چوپانی پیدا شد. (ساعدموچشی، ۱۳۸۸: ۱۲۱). در ۸ آوریل ۱۹۵۰ در مجله فرانسوی فرانسه مصور، گدار برای نخستین بار چگونگی دستیابی اشیاء منسوب به این تپه را مطرح کرده است. (ماسکارلا، ۱۳۸۸: ۷۴).

زیویه یکی از بی‌نظیرترین مجموعه‌های با ارزش تمدن ایرانی

در سده هفتم قبل از میلاد است. (میرمحمدصادقی، ۱۳۷۸: ۱). باستانشناسان و مورخان فراوانی به مطالعه، تاریخگذاری و تجزیه و تحلیل هنری اشیای زیویه پرداخته و نتیجه این تحقیقات، تاریخ گذاری اشیای زیویه در نیمه اول هزاره اول ق. م. و انتساب آن‌ها به تمدن‌ها و اقوام شناخته شده‌ای چون آشوریان، اورارتوها، سکاها، ماناها و مادها بوده است. (نقشینه و همکاران، ۱۳۹۰: ۱۰۶). با مقایسه یافته‌های باستانشناسی بین زیویه و گورستان چنگبار نزدیک آن، تاریخ گذاری دوره آهن ۳ یعنی از اواسط قرن هشتم تا پایان قرن هفتم یا آغاز قرن سوم ق. م. مطرح می شود. همان (۱۱۶). عده‌ای گنجینه زیویه را متعلق به سده هفتم ق. م و زمانی که سکاها در این ناحیه بوده اند، دانسته‌اند. (واندنبرگ، ۱۳۴۵: ۳۵). هر چند که به دلیل تنوع اقلام مکشوفه در زیویه، در تاریخ نگری آن عقاید متفاوتی وجود دارد اما شروع استقرار هنر زیویه را اواخر قرن ۲ و اوایل عصر آهن ۳ (۸۰۰ تا ۵۵۰ ق. م.) ذکر کرده‌اند. (سازموسکی، ۱۳۸۸: ۱۴۴).

ناحیه‌ای که گنجینه زیویه در آن یافت شده جزو سرزمین مانایی‌ها بوده است. (بهزادی، ۱۳۷۱: ۱۰۱). لذا با توجه به شباهت آوایی، نام زیویه را از نام باستانی «زیویا» می‌دانند که توسط سارگن دوم به عنوان اسم دژی مانایی بیان شده است. (سکارلا، ۱۳۸۸: ۷۹). گریشمن با بازسازی رویدادها و حقایق باستان شناختی - تاریخی، این گنجینه را با رابطه میان آشوری‌ها و سکاها پیوند داده و آن‌ها را متعلق به پادشاه سکایی دانسته است. (همان: ۸۰).

با ارزیابی آثار و اشیای به دست آمده از زیویه، هنری آمیخته و درهم تنیده از تمدن‌های گوناگون مطرح شده که ارتباط معناداری با سیاست حاکم بر این نقطه از تاریخ دارد. اختلاف و نابرابری نقوش موجود در زیویه که به عقیده ادیت پرادا نتیجه اختلاط عناصر هنری تمدن‌های آشوری، اورارتویی و سکایی است، (ساعدموچشی، ۱۳۸۸: ۱۲۲)، ارتباط نقوش با سیاست را بخوبی

نمایان می‌کند. نقوشی که به دلایل مختلفی چون روابط اقتصادی و داد و ستدهای روزمره و نیز اجبار حاصل از تسلط سیاسی بر منطقه بوده است.

اشیاء موجود در زیویه در سه دسته؛ ۱. اشیاء زرین ۲. اشیاء سیمین (نقره) و ۳. عاج‌ها تقسیم‌بندی می‌شوند. (بهزادی، ۱۳۷۱: ۱۰۵۴). البته می‌توان اشیاء سفالی و فلزی غیر از زر و سیم را نیز در این تقسیم‌بندی جای داد. اشیاء سفالی زیویه از نظر شکل ظاهر به سال‌های لایه دوم گودین تپه، نوشیجان و حسنلو و نیز پاره‌ای از سال‌های برستان قرن هفتم و اوایل قرن هشتم قبل از میلاد شبیه است. (ممدی، ۱۳۷۴: ۳۷). به عقیده کنتور (۱۹۶۰ م.) عاج‌ها و آثار فلزی دکوزه زیویه، در کانون‌های هم‌پیمان با آشور ساخته شده‌اند. وی همچنین عقیده دارد که نفوذ سبک آشوری در زیویه به صورت مستقیم نبوده، در سرزمین اورارتو و تحت تأثیر آشور ساخته شده‌اند. (Kamr ۱۹۶۰: ۱۰۱). به هر ترتیب، این گنجینه و ویژگی‌های ترکیبی آن جایگاه رفیعی در کشفیات داشته و نقوش و طرح‌های اشیاء آن مبین ذوق، خلاق، لطافت طبع و ژرفای اندیشه سازندگانش است. (میرمحمدی، ۱۳۷۸: ۱). در نتیجه هنر زیویه نشان‌دهنده آثاری است که هر طرح و نقش آن، با فکر و اندیشه‌ای پایدار و اصیل گره خورده و باور اعتقادات دینی، اسطوره‌ای و حتی سیاسی این سرزمین بوده و از طرفی نمایانگر مهارت هنرمندان این دوره در بکارگیری فنون و ویژگی‌هایی است که در اثر روابط اقتصادی یا سیاسی ما بین این منطقه و تمدن‌های همجوار خود به وجود آمده است.

عناصر رایج در هنر این منطقه، تصاویر شیر، گاو نر، درختان مقدس، پرندگان، جانواران خیالی، مراسم آیینی و نمادین بیشمار است که به مثابه یک کارگاه بزرگ هنری، ریشه‌هایش را باید در هنر میراث محلی اقوام بومی و نیز تمدن‌های آشوری، مانایی، اورارتویی و ... جستجو کرد.

دولت آشور که در بخش علیای دره میان رودان واقع بوده است. (بهزادی، ۱۳۹۱: ۲۵۱). تابع پیشرفت‌ها و کامیابی‌های کشور جنوبی « سومر » بوده و هر آنچه را از آن‌ها فرا می‌گرفتند با سنجیه ملی خود سازگار می‌ساختند. (جنسن، ۱۳۷۹: ۵۴) و (مرزبان، ۱۳۸۵: ۱۴). در این سرزمین هنر و صنعت به تمام معنا به وسیله دست انجام می‌شد هرچند که دستگاه‌های اندکی مانند دوک ریسندگی، چرخ و تنور کوزه‌گری نیز وجود داشت. (بهزادی، ۱۳۹۱: ۲۶۲). آشوریان در صنعت فلزکاری متبحر بودند. در تجارت آنان در ساخت مهرهای استوانه‌ای و منبت‌کاری روی عاج بارز و مشهود بوده است. (همان: ۲۶۵).

دیالکت و (۱۳۸۰) عقیده دارد، شباهت عناصر زیویه با آشور و اورارتو به علت انتقال هنرمندان آشور به سرزمین مانا و زیویه بوده است. (دیاکو، ۱۳۸۸: ۳۷۲). همچنین، گنجینه زیویه نشان می‌دهد که در ریشه‌های هنری و صنعتی، آشوری‌ها، پیوسته در طلب هنرمندان بومی این ناحیه بوده‌اند. (بهزادی، ۱۳۷۱: ۱۰۵۲) آشوریان خود را به مراتب بالاتر از ملت‌های دیگر می‌پنداشتند و تنها ارزشی که برای بیگانگان آنها بودند، شناخت مهارت‌های آنان در آثار هنری بوده و از این رو آنان، برای تزئین بناهای خود استخدام می‌کردند. (بهزادی، ۱۳۹۱: ۲۵۳). تأثیر و نفوذ دولت آشور بر دولت‌های مجاور را می‌توان از آثار آگاهانه، مؤثر ولی مستتر در تجلی نظام آهنگین آثار هنری این دوره دانست. (فنی، ۱۳۸۱: ۴۷).

در آن مقطع از تاریخ، بشر جویای حقیقت برای بیان احساسات دینی خود از نمادها، نشانه‌ها و رموزی بهره جست. نماد همچون سر یا رازی است که همواره باید از نو ارزش آن را درک کرد. نماد مناسب‌ترین رمز زبان برای بیان مفاهیم عرفانی، باورهای روحانی و آسمانی است. (الهی، ۱۳۸۳: ۲۳). کاسیر انسان را «موجودی نمادساز» می‌داند و یونگ از قدرت تصویرساز روان آدمی سخن می‌گوید.

(مورنو، ۱۳۷۶: ۴۷). میرچا ایلیاده (۱۳۹۲) نماد و نمادگرایی را، فرصتی برای رهاسازی بشر از فرهنگ محدود خود و بالاتر از همه در نسبت تاریخی و موجود خود دیده است. (کوپر، ۱۳۹۲: ۱۳). نماد که سمبل و مظهر نیز نامیده می‌شود نشانگر یک اندیشه، شیء، مفهوم، چگونگی و جزء این‌ها می‌تواند باشد. (بهمنی، ۱۳۸۹: ۱۸). آثار هنری که دربرگیرنده نقوش و تصاویر نمادین دینی است با آیین‌ها، رسوم و شرایع ادیان پیش از اسلام ارتباط تاریخی داشته است. هنرمند با زبان هنر، عمیق‌ترین حکمت‌های دین را در قالب اشکال نمادین و سمبلیک بیان می‌کند. (دادور و برازننده، ۱۳۹۲: ۱۱).

زمینه پیدایش نقوش و نمادها در هنر این منطقه در دو بستر عمده؛ اسطوره‌ها و آیین‌ها، که بنا به سرشت و ویژگی‌های مشترکشان با نماد، پیوندی ذاتی دارند بررسی می‌شوند. در اسطوره‌ها و آیین‌ها نیز شاهد مفهیمی خارج از حوزه درک مستقیم هستیم به طوری که همواره برای ارائه آن‌ها ملزم به استفاده از نمادها بوده‌ایم. (کفشچیان مقدم و باحقی، ۱۳۹۰: ۶۶). حقایق و وقایع بیشماری که در ماورای ادراک بشری قرار دارند آن‌ها را واداشته تا برای ابراز اندیشه‌ها و مفاهیمی که بیان فهم و توصیف کلامی مشکلی داشته‌اند، نظام‌هایی از علائم «نونا» ابداع کند. دکتر «کارل گوستاو یونگ» می‌گوید: واژه یا تصویر زمانی یک نماد است که متضمن چیزی در ماوراء معنای آشکار و مستقیم خود باشد. (کوه نور، ۱۳۸۴: ۲۴).

آثار مکشوفه زیویه که مشتمل بر تصاویری از بت‌ها و موجودات عجیب‌الخلقه و تخیلی هستند، مرتبط با اعتقادات همسایگان سرزمین‌های غربی بوده که متأثر از دین هوریان و تا اندازه‌ای آشوریان است. (دادور و برازننده، ۱۳۹۲: ۲۷۱). ثبت نقوش هندسی، گیاهی، جانوری و انسانی در آثار زیویه، همانند نقش اسواستیکا، بر جنبه تزئینی، بیان بیم‌ها، امیدها و علایمی برای استعانت

از طبیعت و نیروی ماورایی در مبارزه دائم و کشاکش حیات دلالت دارد. (هاشمی و چیت‌سازان، ۱۳۸۹: ۱۰۸). درخت زندگی که بسیاری از اقوام باستانی آن را جایگاه خدا، یا در واقع خود خدا می‌دانند. (هال، ۱۳۸۰: ۲۸۵). و گاهی نیز منشأ پیدایش انسان به شمار می‌رفته است. (خادمی‌کولایی، ۱۳۸۶: ۱۳). بزهای کوهی که مظهري از عوامل سودبخش طبیعی بودند و شاخ‌های خمیده آن را در نزول باران مؤثر می‌دانستند (حاتم، ۱۳۷۴: ۳۶۴). گریفین‌ها (شیردال) که ترکیبی از دو جانور شیر و سگ است که سلاطین زمین و آسمانند، و نمادی از خورشید و روشنایی، محافظ و نگهبان و نیز بانی خوش‌یمنی و خجستگی دانسته‌اند (جابرانصاری، ۱۳۸۷: ۱۰۱). انسان بالدار، که نمادی از قدرت محافظت و علامت ایزدی در هنر قبل از اسلام است و به نظر می‌رسد روح متوفی و پادشاه قدرتمند پس از مرگ باشد. (جعفری و همکاران، ۱۳۸۶: ۲۶). و چندین تصویر و نماد دیگر در زیویه، بر کارکردهای دینی این نقوش مهر تأیید گذاشته و تجلی هنر دینی را در این نمادپردازی‌ها تضمین و ما را وادار به قبول این نکته می‌کند که نقوش زیویه، برخاسته از فطرت خداجوی مردمان ساکن در این منطقه و تحت تأثیر فرهنگ و اعتقادات سرزمین‌های همجوار بوده است.

تابوت برنزی زیویه که نمونه‌هایی از آن، در اوارته، با کارکرد تابوت زنان و در زینجرلی با کاربرد وان حمام و جهت استحمام بوده است، (Wilkinson ۱۹۷۵: ۹). و نوع تدفین رایج در تپه و گورستان چنگبار که در ۱۰۰۰ متری قلعه قرار گرفته (معمدی، ۱۳۷۳: ۶۸). و نیز تنوع و کیفیت اشیاء درون گورها، نشانگر موقعیت دینی و اجتماعی افراد متوفی است که قابلیت‌های تصویری نمادها در هنر دینی محسوب گردیده‌اند.

به عقیده ملاصالحی (۱۳۹۰) در نظام‌های اسطوره‌ای آیینی جوامع عهد باستان، به سختی پدیده یا واقعیت و رویدادی را می‌توان

یافت که بیرون از تجربه انسان از الوهیت، امور قدسی و مینوی باشد. به عبارت دیگر، در یک نظام فکری و اعتقادی متکی و مبنی بر کشش و چشمش و فهم دینی انسان از چیزها، هر واقعیتی و هر پدیده‌ای به درجه‌ای دارای شناسنامه دینی است. (ملاصالحی، ۱۳۹۰: ۱۵۷). پس می‌توان گفت بن‌مایه تفکرات و باورهای اقوام ایرانی در هزاره‌های نخستین پیش از میلاد، (که ساکنان زیور، نیز بخشی از این محدوده بوده‌اند) نقش گسترده‌ای در شکل‌گیری هنر ایرانی و دینی آنان داشته است. آنان، آن‌چنان نمادها را در راستای تفکرات خود در قالب نقوش به کار می‌گرفتند که هیچگاه نمی‌توان مقدس بودن این نقوش و نمادها را در نظر نادیده گرفت. همانند آن که «بورکها» هنری را مقدس دانسته که حکایت‌کننده رموز «بارتاب رمزی و کنایی و تمثیلی صنع الهی باشد» (ایمنی، ۱۳۹۰: ۸۲). بررسی این نقوش و استخراج معانی باطنی آن‌ها می‌تواند راهی برای دستیابی به رمزهای اسطوره‌ای و دینی در نقوش زیور باشد که در این کتاب به آن پرداخته و ثابت می‌شود، هنر مردمان این دوره، مقدس و در ارتباط مستقیمی با باورهای دینی آنان بوده است. بر همین اساس و با استفاده از داده‌های تاریخی، هنری، باستان‌شناسی و مطالعات جغرافیایی منطقه و هم‌چنین علوم پرداخت به قسمت‌های مجهول تاریخی مرتبط با موضوع این کتاب، و نیز عدم مقایسه اصولی و تطبیقی تصاویر روی آثار زیور و مناطقی چون آشور، در هیچکدام از تحقیقات صورت گرفته، و با آگاهی از این نکته که می‌توان تاریخ هر ملت و قومی را به عنوان یک رشته از وقایع تاریخی در نظر گرفت که در هر دوره، هنر و آثار هنری، در قالب یک فرهنگ با هویت خاصی پدید آمده و آثار هنری همچون وقایعی قابل استناد، بدون تغییر و تحریف در طول زمان باقی مانده‌اند. (دادور و برازنده، ۱۳۹۲: ۱۰). لزوم پرداختن به این بخش لازم و ضروری به نظر رسیده و

سعی می‌شود تا با کنار هم قراردادن تصاویر روی اشیا زیویه و تمدن‌های همجوار آن، با زبانی ساده و روان به بیان مؤثر روابط هنری، فرهنگی و دینی بین این فرهنگ‌ها پرداخته شود. به سبب عدم وجود تحلیل در ارتباط با موضوع برهم‌کنش آثار و نمادهای مانا، علی‌الخصوص در زیویه و آشور نو، این کتاب می‌تواند آغازی بر تحقیقات مشابه در مناطق دیگر باشد.

www.ketab.ir